

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obžalovanému **M. M. a spol.**, pre trestný čin spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b/, § 14 ods. 1 Tr. zák., o návrhu obžalovaných M. M., T. Ď. a V. H. na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. M. a spol., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2 Nto 14/2011, pre trestný čin spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b/, § 14 ods. 1 Tr. zák. sa tomuto súdu **n e o d ň í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Považská Bystrica sa vedie trestné konanie proti obžalovanému M. M. a spol. pre trestný čin spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b/, § 14 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný M. M. v rámci záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 7. septembra 2011 podal návrh na odňatie veci Okresnému súdu Považská Bystrica a Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Okresnému súdu Žilina v pôsobnosti Krajského súdu v Žiline. Obžalovaný spochybnil spravodlivý proces zo strany namietaných súdov,

pričom poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV US 49/11 a II US 116/11. V následnom podaní zo dňa 29. septembra 2011 obžalovaný poukázal na svoj predchádzajúci návrh o delegáciu, pričom mal za to, že pred ďalšími úkonmi vo veci samej je potrebné vec predložiť na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, pretože inak by boli úkony vykonané v rozpore so zákonom.

Návrh na odňatie veci z pôsobnosti Okresného súdu Považská Bystrica a Krajského súdu v Trenčíne podal dňa 21. septembra 2011 aj obžalovaný T. Ď.. Svoj návrh odôvodnil tým, že poškodený V. sa mal chváliť vybavením neprepustenia obžalovaných z väzby príslušníkmi ÚBOK u sudcov Okresného súdu Považská Bystrica a Krajského súdu v Trenčíne. Keďže nestrannosť sudcov oboch súdov bola značne spochybnená, obžalovaný Ď. žiadal vec prikázať inému krajskému súdu.

Obžalovaný V. H. podal dňa 26. septembra 2011 námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Považská Bystrica a Krajského súdu v Trenčíne, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa obsahu podania posúdil ako návrh na odňatie a prikázanie veci. Svoju námietku obžalovaný odôvodnil v podstate tým, že má informácie o ovplyvňovaní sudcov rozhodujúcich v danej trestnej veci bývalými vyšetrovateľmi Krajského riaditeľstva v Trenčíne, čo teda nasvedčuje ovplyvňovaniu súdov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky za použitia § 23 ods. 1 Tr. por., preskúmal predložený spisový materiál vo vzťahu k dôvodom odňatia veci Krajskému súdu v Trenčíne (o odňatí veci Okresnému súdu Považská Bystrica rozhodne Krajský súd v Trenčíne) a dospel k záveru, že predmetný návrh obžalovaných M. M., T. Ď. a V. H. na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia môže byť z dôležitých dôvodov vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, pričom o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

V zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná. Za dôležité dôvody súdna prax považuje napríklad hospodárnosť trestného konania, rýchlosť konania, potrebu

vykonávania spoločného konania, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, tiež však aj okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, ako hlavného predpokladu spravodlivého rozhodnutia, ako i okolnosti, ktoré zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne, spravodlivé prejednanie a rozhodnutie súdu. Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) teda musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zvyrazňuje **výnimočnosť** takéhoto postupu. Pri posudzovaní, či v konkrétnej trestnej veci existujú dôležité dôvody na delegáciu, nemožno vychádzať len z jedného hľadiska, ale vo vzájomnej súvislosti treba hodnotiť všetky okolnosti, ktoré prichádzajú do úvahy. Navyše, delegácia nesmie byť nikdy prostriedkom k odňatiu obžalovaného jeho zákonnému sudcovi.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por. ak má obžalovaný pochybnosť o nezaujatosti súdu má povinnosť proti nemu vzniesť námietku zaujatosti bez meškania, len čo sa dozvie o dôvodoch vylúčenia.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por., ak sudca alebo prísediaci, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po splnení prieskumnej povinnosti v podanom návrhu nezistil existenciu žiadnych takých konkrétnych okolností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne v predmetnej veci a na základe ktorých by bolo potrebné túto vec menovanému súdu odňať a prikázať ju do pôsobnosti Krajského súdu v Žiline, resp. iného krajského súdu.

Podľa obžalovaných je dôvodom na odňatie a prikázanie veci ovplyvňovanie sudcov Okresného súdu Považská Bystrica a Krajského súdu v Trenčíne, čím by sa spochybnila nestrannosť daných súdov, ako i spravodlivosť celého procesu.

Uvedená argumentácia neobstojí, nakoľko obžalovaní nepredložili žiadne dôkazy o zasahovaní do daného trestného konania. Pokiaľ ide o rozhodnutia Ústavného súdu

Slovenskej republiky uvádzané obžalovaným M. M., tieto sa týkajú iných konaní, v ktorých je obžalovaný stíhaný za ďalšie trestné činy a nemajú vplyv na posudzovanie dôvodov odňatia veci Krajskému súdu v Trenčíne. Zároveň Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu zistil, že od začatia trestného stíhania obžalovaní opakovane predkladajú sťažnosti a námietky zaujatosti. V tejto súvislosti sa návrh na odňatie a prikázanie veci môže javiť ako účelový.

Namietaná zaujatosť sudcov Krajského súdu v Trenčíne bola vylúčená aj písomným vyhlásením jednotlivých sudcov, ktorí zhodne vyhlásili, že vo vzťahu k predmetnej veci sa necítia byť zaujatí (č. l. 672).

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne okolnosti pre odňatie veci a jej prikázanie do pôsobnosti Krajského súdu v Žiline, resp. iného krajského súdu. Pre delegáciu veci na iný súd nestačia subjektívne pochybnosti obžalovaných o spravodlivosti procesu, nestrannosti sudcov, ani obavy o ovplyvňovaní rozhodovacej činnosti sudcov tretími osobami bez preukázania ďalších objektívnych skutočností.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd návrhu obžalovaných M. M., T. Ď. a V. H. nevyhovел a predmetnú trestnú vec Krajskému súdu v Trenčíne neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. novembra 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová